



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1636/2016
23.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник Милован Петровић, адвокат из ..., са умешачем на страни туженог ВВ из села ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1426/15 од 10.02.2016. године, на седници одржаној 23.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1426/15 од 10.02.2016. године, у преиначујућем одбијајућем делу.

Образложење

Основни суд у Нишу, пресудом П 9970/13 од 17.04.2015. године, делимично је усвојио тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име накнаде штете због немогућности убирања плодова – поврћа у периоду од 20.03.2009. године до дана вештачења или за најмање шест година са парцеле кп.бр... КО ... у површини од 3,13 ари, износ од 123.516,00 динара, као и да исплати тужиоцу на име накнаде штете за постављање цеви за наводњавање парцеле износ од 15.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 06.08.2014. године као дана вештачења па до коначне исплате (став први изреке). Одбио је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца, да се на име накнаде штете за постављање цеви за наводњавање исплати већи износ од досуђеног износа од 15.000,00 динара до траженог износа од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 12.10.2010. године до 06.08.2014. године (став други изреке). Констатовао је да је тужени дужан да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 185.640,00 динара (став трећи изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж 1426/15 од 10.02.2016. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 9970/13 од 17.04.2015. године у ставу првом изреке, за досуђени износ од 15.000,00 динара, на име накнаде штете за постављање цеви за наводњавање (став први изреке). Преиначио је првостепену пресуду у преосталом делу става првог и

трећег изреке, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу износ од 110.391,00 динара, на име накнаде штете због немогућности убирања плодова са кп.бр.... КО ..., површине 3,13 ари у периоду од шест година почев од 20.03.2009. године, са законском затезном каматом од 17.04.2015. године па до исплате, док је одбио као неоснован део тужбеног захтева тужиоца од досуђеног до траженог износа од 123.516,00 динара и за тражену законску затезну камату почев од 06.08.2014. године до 17.04.2015. године; обавезао је туженог да исплати тужиоцу на досуђени износ од 15.000,00 динара, законску затезну камату од 17.04.2015. године до исплате, док је одбио као неоснован део тужбеног захтева за тражену законску затезну камату од 06.08.2014. године до 17.04.2015. године; и обавезао туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 34.440,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, са предлогом да се преиначи побијана пресуда и потврди првостепена пресуда или укине.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. а у вези члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог ЗПП (у овој парници, Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж 1977/13 од 14.11.2013. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 12801/10 од 18.02.2013. године у ставу другом изреке, у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца, да тужени исплати тужиоцу на име накнаде штете настале ископом песка са обрадиве парцеле износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од 21.03.2009. године, па до исплате, док је у преосталом делу укинуо исту пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење), па је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

Поред тога, по оцени овога суда, наводима ревизије да је оспорена пресуда Апелационог суда у Нишу донета уз битну повреду одредаба ЗПП у другостепеном поступку се не доводи у сумњу законитост и правилног побијане пресуде у том делу, имајући у виду и да се одређено не наводи о којој се евентуално учињеној битној повреди одредаба парничног поступка ради.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник кп.бр....КО ..., површине 3,13 ари, коју је 1981. године купио од ГГ, на којој је узгајао повртарске културе. Умешач на страни туженог је ову парцелу продао туженом, иако је знао да није власник ове непокретности. После извршене купопродаје, тужени је уклонио површински слој земље са предметне парцеле, извадио цев за наводњавање и у том делу са парцеле експлоатисао шљунак. Тужени није престао са овим радовима на ископу шљунка, па је тужилац поднео тужбу против туженог за сметање поседа. Правноснажним решењем Основног суда у Нишу П 1965/09

утврђено је да су тужени и умешач сметали тужиоца у мирној државини предметне парцеле у мерама и границама ближе наведеним у решењу, са налогом да исту врате у пређашње стање. После затрпавања парцеле земљом, тужилац на истој није могао да узгаја повртарске културе, као што је то чинио пре учињеног сметања, јер је површински слој земљишта био оштећен и била је уклоњена и цев за наводњавање. Суд је на основу вештачења од стране вештака пољопривредне струке утврдио да изгубљена добит – приноси због неостварених приноса поврћа на предметној парцели, износи годишње 20.586,00 динара, односно за период од шест година изгубљена добит износи 123.516,00 динара и да вредност цеви за наводњавање са трошковима постављања износи 15.000,00 динара.

Поред тога, да из налаза вештака пољопривредне струке и допуне од 02.10.2012. године и од 12.09.2014. године, које је првостепени суд извео као доказе, произлази да тужилац парцелу ..., после насипања и затрпавања земљом није могао да користи за производњу повртарских култура због оштећења површинског слоја земљишта и уклањања цеви за наводњавање, али да је с обзиром на састав земљишта (песковито земљиште, са присуством шљунка и са малим процентом хумуса) могао садњом луцерке у периоду од 5 до 6 година да побољша квалитет земљишта и повећа хумусни слој после чега би парцела поново могла да се користи за производњу поврћа и да разлика у приносима производње поврћа и производње луцерке годишње износи 17.961,00 динар.

Полазећи од наведеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да је првостепени суд погрешно применио материјално право, када је тужиоцу на име накнаде штете досудио новчани износ од 123.516,00 динара, за изгубљене приносе поврћа за период од шест година и стао на становиште да тужилац није допринео висини штете коју трпи.

Наиме, другостепени суд је нашао да тужилац није пружио доказе да је на било који начин предузео мере да спречи, односно умањи штету коју трпи због неостварених прихода производњом повртарских култура, иако је био у могућности да садњом луцерке у одређеном временском периоду побољша структуру земљишта, оствари приходе од те производње, те да после одређеног временског периода парцелу доведе у стање у коме је била пре ископа површинског слоја земље и пре уклањања цеви за наводњавање. Ради правилне примене материјалног права и то одредбе члана 192. став 1. Закона о облигационим односима – ЗОО („Сл. лист СФРЈ“, број 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Сл. лист СРЈ“, бр.31/93), нашао је да тужиоцу припада право на накнаду штете за једну годину због немогућности производње повртарских култура у износу од 20.586,00 динара, док за преостали период од пет година, тужилац има право на сразмерно смањену накнаду као разлику између прихода које је могао да оствари производњом луцерке и прихода које је могао да оствари садњом поврћа, а која разлика на годишњем нивоу износи 17.961,00 динар, што за период од пет година износи 89.805,00 динара, па укупна штета, умањена сразмерно доприносу тужиоца, износи 110.391,00 динар, због чега је овако утврђену висину штете досудио тужиоцу и првостепену пресуду преиначио и одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца до досуђеног износа од 123.516,00 динара.

Другостепени суд је преиначио и одлуку о камати, имајући у виду да је висина претрпљене штете на парцели тужиоца утврђена на основу налаза и

мишљења вештака од 06.08.2014. године и да је до доношења првостепене пресуде, 17.04.2015. године, прошло скоро осам месеци, па како тужилац није предлагао извођење доказа на околност висине материјалне штете према стању у време пресуђења, да на досуђене износе накнаде за трошкове постављања цеви за наводњавање и накнаде штете тужиоцу припада право на камату од 17.04.2015. године, као дана пресуђења, због чега је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца за досуђену камату од 06.08.2014. године, у смислу одредби члана 185. став 3, 189. став 2. и 190. а у вези члана 277. ЗОО.

Према томе, како је по оцени овога суда, другостепени суд правилно одбио захтев тужиоца у преиначујућем делу, то није од утицаја на другачију одлуку овога суда указивање у ревизији на погрешну примену материјалног права.

Како се одбија као неоснована ревизија тужиоца, то није неопходно да овај суд даље детаљно образлаже ову пресуду, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Неоснован је захтев тужиоца за накнаду трошкова на име састава ревизије у износу од 24.000,00 динара, с обзиром на успех тужиоца у поступку по ревизији у смислу члана 153. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић